

ЕЗОП

ОРЕЛ И ЛИСИЦА

Превод от старогръцки: Тодор Сарафов, 1967

chitanka.info

Орел и лисица се сприятелили и решили да живеят като съседи — по този начин те искали да затвърдят взаимно дружбата си. Орелът се издигнал на върха на едно дърво и там си свил гнездо, а лисицата се свряла в шубрака под него и там си заотглеждала малките.

Но един ден, когато лисицата била излязла по полето за храна, орелът, гонен от глад, се спуснал в шумалака, грабнал лисичетата и си направил угощение заедно със своите орлета. Върнала се лисицата, разбрала какво се е случило и останала огорчена не толкова от гибелта на рожбите си, колкото от своята безпомощност — нали била четвероного, не можела да преследва птица. Затова, като се изстъпила отдалеч, проклела злодея — само това остава на слабите и безпомощните. Но скоро се явил случай да въздаде заслуженото на орела заради поруганото приятелство. На полето хора принасяли една коза в жертва. Орелът се спуснал и отмъкнал пламтящия дроб. Отнесъл го в гнездото, но силен вятър задухал и разгорял буен пламък от дребната и суха слама. Та орлетата — те били още съвсем малки — тупнали на земята. Втурнала се лисицата и пред очите на орела излапала всичките.

Баснята показва, че тези, които престъпят приятелството, може да отбягнат отплатата на поруганите, ако те са слаби — но няма да ги отмине възмездието свише.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.